

Nr 58.

Ankom till Riksdagens kansli den 10 maj 1912 kl. 4 e. m.

Utlåtande i anledning af återremiss af lagutskottets utlåtande nr 41 beträffande Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om ändrad lydelse af 11 kap. 9, 24 och 38 §§ rättegångsbalken.

Närvarande: herrar Widén, Lindhagen, Håkanson, Söderbergh, Gustaf Andersson, af Ekenstam, Alexanderson, Gezelius, greve Mörner, Rogberg, Pettersson i Södertälje, Jansson i Edsbäcken, Olsson i Broberg, Pettersson i Bjälbo, Persson i Norrköping och Cederborg.

I utlåtande nr 41 i anledning af Kungl. Maj:ts proposition nr 25 med förslag till lag om ändrad lydelse af 11 kap. 9, 24 och 38 §§ rättegångsbalken, hvilken proposition af båda kamrarna hänvisats till lagutskottet, hemställde utskottet, att Riksdagen, med tillkännagifvande, att det genom nämnda proposition framlagda lagförslaget icke kunnat oförändradt af Riksdagen godkännas, måtte antaga förslag till lag om ändrad lydelse af 11 kap. 9, 24 och 38 §§ rättegångsbalken af sådan lydelse som utskottets nämnda utlåtande innehåller.

Enligt utskottet tillhandakomna protokollsutdrag hafva vid behandling af detta utlåtande kamrarna återremitterat berörda utlåtande till utskottet.

Af den vid ärendets behandling i kamrarna förda diskussionen synes framgå, att syftmålet med ärendets återförvisning varit förnämligast en återgång så till vida till Kungl. Maj:ts förslag, att stadgandet om den i 11 kap. 9 § rättegångsbalken omförmälda anmälan af ombud måtte erhålla sådan affattning, att, på samma gång de af utskottet an-

märkta betänkligheterna mot formuleringen af samma förslag undanröjdes, däraf framginge, att dylik anmälan alltid skall afse viss begränsad tid samt endast kunna göras af den, som vid tiden för anmälan äger sitt hemvist i riket.

I enlighet härmed har utskottet här nedan framlagt förslag till affattning af 4:e stycket i förevarande paragraf. Af den formulering, som utskottet alltså häråt gifvit, lärer framgå, att, så länge anmälaren har sitt hemvist i riket, anmälan kan när som helst af honom upprepas.

Beträffande 3:dje stycket af förevarande paragraf har utskottet därjämte, i anledning af därom gjord erinran, funnit skäligt återupptaga den lydelse, det fått enligt Kungl. Maj:ts förslag.

På grund häraf får utskottet hemställa,

att Riksdagen, med tillkännagifvande att det genom förevarande proposition framlagda lagförslag icke kunnat oförändradt af Riksdagen godkännas, ville i anledning af samma proposition för sin del antaga följande förslag till

(Kungl. Maj:ts förslag:)

(Utskottets förslag:)

Lag

om ändrad lydelse af 11 kap. 9, 24 och 38 §§ rättegångsbalken.

Härigenom förordnas, att 11 kap. 9, 24 och 38 §§ rättegångsbalken skola erhålla följande ändrade lydelse:

9 §.

Vistas svaranden å ort utom riket, må delgifningen ske i enlighet med lagen å den utrikes orten.

Är svaranden veterligen ur riket faren utan att upplysning kunnat vinnas, hvær han sig uppehåller, och förekomma därjämte omständig-

*(Kungl. Maj:ts förslag:)**(Utskottets förslag:)*

heter, som gifva anledning antaga, att han håller sig undan eller att han har för afsikt att för framtiden bosätta sig i främmande land, varde stämningen införd i allmänna tidningarna tre gånger, minst fjorton dagar mellan hvarje gång. Därjämte skall, där svaranden inom riket har känt hemvist, stämningen i hufvudskrift eller besannad afskrift fästas å hans husdörr och uppläsas för hans husfolk, om sådant finnes, samt, där han ej har sådant hemvist men äger fastighet inom riket, öfverlämnas till den, som förvaltar fastigheten.

Hvad ofvan i denna § stadgas skall icke äga tillämpning för det fall att svaranden hos rätten eller häradshöfdingen i den ort, där han är eller senast var i riket boende, anmält viss person, som äger att för honom stämning mottaga, eller anvisning å sådant ombud eljest kunnat erhållas.

Anmälan, hvarom nu sagts, må endast göras för viss tid, ej öfverstigande tre år; och skall anmälan, som sålunda sker, upptagas i förteckning, som å landet föres af häradshöfdingen och i stad af rätten.

Anmälan med verkan, som nu sagts, må endast göras af den, som då anmälan sker äger hemvist här i riket, och skall afse viss tid ej öfverstigande tre år.

Har någon anmält, att viss person äger att för honom mottaga stämning, skall sådan anmälan upptagas i förteckning, som å landet föres af häradshöfdingen och i stad af rätten.

24 §.

Delgifves stämning enligt stadgandet i 9 § andra stycket, skall hvad där om delgifningen är föreskrifvet vara till fullo verkställt sist å etthundratjugonde dagen före inställelsedagen.

38 §.

Intyg af två stämmingsmän, emot hvilka ej förekommer jäf, som om vittnen är stadgadt, gälle såsom fullt bevis att delgifning blifvit så verkställd, som intyget innehåller. Enahanda vitsord tillkomme intyg, som meddelats af kronofogde, stadsfogde, länsman eller notarius publicus eller af svensk konsul eller vid svenskt konsulat anställd

tjänsteman, så ock intyg af fjärdingsman, då han verkställt delgifningen efter förmans uppdrag. Skriftligt erkännande om delgifning vare ock, där det är genom intyg af en ojäfvig stämmingsman bestyrkt, ansedt såsom fullt bevis om delgifningen.

Intyg, att delgifning å utrikes ort skett, skall ock, där intygs-gifvarens behörighet styrkes af svensk eller här i riket anställd diplomatisk eller konsulär tjänsteman, gälla såsom fullt bevis att delgifning verkställts så, som intyget innehåller.

Stockholm den 10 maj 1912.

På lagutskottets vägnar:

JOHAN WIDÉN.
